

EL MONUMENT AL SAGRAT COR DE JESÚS DE SES TRES CREUS A SÓLLER*

JOSEP ANTONI MORELL GONZÁLEZ

Resum: En aquesta comunicació volem presentar la història del projecte i intents de construcció del monument al Sagrat Cor de Jesús que es va voler fer al puig conegut des de llavors com de Ses Tres Creus.

Introducció

És per a mi un gran honor el poder participar en aquest homenatge a l'admirat amic Pere A. Serra. Són moltes les coses que, en aquest moment, li diria: que els meus alumnes han pogut aprendre l'art modern i contemporani a Ses Tanques gràcies a la seva generositat, que amb les seves publicacions ens ha donat a conèixer cada vegada més ca nostra (Gran Enciclopèdia de Mallorca, Gran enciclopèdia de pintura i escultura de les Illes Balears, *Die Balearen* de l'Arxiduc, *El valle de Sóller y Mallorca en el siglo XVI*, *Història de Sóller. De la Prehistòria a l'època musulmana*, i tantes i tantes d'altres profitoses publicacions), conèixer la Nostra Terra és estimar-la. Però, en definitiva, dir-li que és un entranyable amic.

Per això m'he decidit a escriure la història de Ses Tres Creus des de les quals es pot veure tota la nostra Vall. Pens que així puc fer-li un regal apropiat –a l'amic Pere– com a Fill Il·lustre que és de la nostra estimada Ciutat.

Monument al Sagrat Cor de Jesús a Sóller

Un cop acabada la guerra Civil Espanyola, l'any 1939, molts de pobles i ciutats d'Espanya decidiren construir un monument al Cor de Jesús. A Sóller, la idea inicial, va ser proposada per l'Acció Catòlica i era "*en reconocimiento de haber sido liberados de la guerra y sus destrucciones*", segons ens diu Mn Josep Morey a les seves manuscrites *Notas históricas*. Per aquest motiu es va constituir una Comissió encarregada de dur a terme aquesta iniciativa, d'elegir el seu emplaçament i de treure els fons necessaris per a la seva construcció.

Aquesta Comissió va quedar integrada per: Mn. Rafel Sitjar Picornell, rector de Sóller; en

* Aquest article fou presentat i publicat en el llibre homenatge als vuitanta anys de l'amic Pere A. Serra i Bauçà.

Jaume Casasnovas, batle; els regidors Guillem Morell i Lluç Miquel; les senyores d'Acció Catòlica Aina Morell, Antònia Magraner, Margalida Colom i Paula Colom; els membres de l'Apostolat de l'Oració Mn. Bartomeu Coll Gamundí, director, i els capellers del Cor de Jesús en Pere Alcover, en Guillem Frontera, en Ramon Rullan i en Lluís Colom.

El lloc elegit primerament per realitzar el monument va ser la plaça del Castellet, cosa que no es va dur a terme ja que es va decidir construir, a l'esmentada plaça, la *"Cruz de los Caidos"*. Després es va pensar en la construcció del monument al lloc conegut per Sa Timba, però sembla que molts volien que es realitzàs sobre l'Atri (encara sense construir) de la façana de l'Església Parroquial de Sant Bartomeu. S'hi oposaren Mn. Bartomeu Coll, director de l'Apostolat de l'Oració i molt especialment l'Arquitecte Joan Rubió i Bellver que *"se opuso rotundamente a que se alteraran los planos de la fachada parroquial"*. També hi havia membres de la Comissió que no ho veien clar.

Apostolat de l'oració

El setze d'octubre de 1.884 s'establí, a la Parròquia de Sóller, l'Apostolat de l'Oració que tenia per objectiu difondre la devoció al Sagrat Cor de Jesús.

Mn. Bartomeu Coll i Gamundí, capeller de la capella del Cor de Jesús de Sant Bartomeu i director de l'Apostolat de l'Oració va esser l'ànima i el motor, a Sóller, de la devoció al Cor de Jesús. A la seva mort, el 1er de març de 1941 als 73 anys, va deixar en el seu testament, 10.000 PTA si es construïa el monument al Cor de Jesús als afores de la Ciutat.

Mn. Josep Morey Vicens fou nomenat, per l'arquebisbe-bisbe Josep Miralles, director de l'Apostolat de l'Oració i capeller del Cor de Jesús.

Obres de ses Tres Creus

El 13 de febrer de 1942 es reuneix per primera vegada la Comissió que emprendria les obres del Monument al Cor de Jesús. Aquesta Comissió estava formada per Mn. Rafel Sitjar, Rector i que fou nomenat president; Antoni Castañer Casasnovas, batle; Nicolau Arbona Oliver, regidor; Mn. Josep Morey Vicens, capeller del Cor de Jesús i director de l'Apostolat de l'Oració; Jaume Colom Casasnovas; Damià Canals Pougin, Pere A. Alcover Pons, Ramón Rullan Frau, Bartomeu Colom Ferrà, Joan Marquès Arbona, director del setmanari *"Sóller"*; Vicenç Alcover Colom, Miquel Puig Morell, Cristòfol Magraner Morell; els mestres de l'obra Josep Morell Casasnovas *"Putxa"* i Guillem Morell March *"Cit"*; Aina Morell de Puig, Paula Colom Joy, Margalida Magraner Morell i Margalida Colom Canals. A la reunió es nomenaren tres subcomissions: una *tècnica* per a l'estudi del lloc d'emplaçament i les gestions corresponents; una altra de *propaganda* per tal de donar a conèixer la idea així com per tenir informat tot-hom del que es feia, d'aquesta fou anomenat president Joan Marquès Arbona; i una tercera subcomissió d'Oracions i Sacrificis *"para impretar del cielo alientos y medios para llevar a feliz término la idea"*.

Es va descartar la idea de construir el monument a "Sa Timba de ca's Notari" perquè s'havia de travessar horts d'un valor més elevat que l'olivar i es decideix la construcció del Monument al lloc conegut com puig de'n Barrera o Ses Tres Creus. Això fou a la reunió realitzada el 23 de febrer de 1942 pel ple de la Comissió Pro-Monument.

Ens diu Mn. Josep Morey *"en recuerdo de haber subido las Sagradas Formas el Vicario Pedro Bernat, con motivo de la incursión de los moros, del 11 de mayo de 1561, para evitar la profanación, al ser saqueado el templo parroquial. Así quedarían unidos el 11 de mayo y el monumento al Sagrado Corazón"*. També ens diu que el nom de Ses Tres Creus té el seu origen als records de l'Ajuntament de col·locar tres creus a aquest lloc per tal de recordar la pujada de les Sagrades Formes. Aquestes creus de fusta, es renovaren diverses vegades. Mn Josep Morey ens diu *"soy testigo de haber encontrado entre los matorrales los zócalos contruidos con piedra y argamasa a base de tierra y mucha cal, de las tres cruces"*.

Ses Tres Creus té una meravellosa vista de Sóller i, a la vegada, s'assegurava que el monument fos vist des de tota la vall. Aquest lloc representava, com a primer problema, la construcció d'una carretera fins al lloc on s'havia d'erigir el monument i, això, afectava a molts propietaris. Tot i això era urgent l'obertura d'una carretera per a la posterior pujada dels materials de construcció ja que només hi havia viaranyes per arribar als diferents olivars. També en qualche moment es va pensar en fer una escalonada com la del Barranc. Finalment es decidiren per una carretera. La Comissió de Propaganda va publicar diversos articles al setmanari "Sóller", dirigits tant als sollerics de la Vall com als nostres emigrants. El director del Setmanari Joan Marquès Arbona, va ser un gran col·laborador d'aquest projecte. L'industrial Ramón Casanovas Miró de ca'n Cremat (1849-1927) va fer construir a la segona meitat del segle XIX la carretera de Sa Coma, s'Arrom i es Clot. Aquesta carretera comença al pont sobre el torrent de sa Coma, molt a prop del cementiri. Per febrer de 1942 la Comissió Pro-Monument va negociar que la nova carretera de Ses Tres Creus utilitzàs un tram de la carretera de Sa Coma. Les filles de Ramón Casanovas: Paula Casanovas Borràs, propietària de Sa Coma; Maria, propietària de s'Arrom i, Antònia Maria, propietària d'Es Clot donaren la seva autorització i el dret de pas a la Comissió.

El traçat de la carretera el feren els tres mestres d'obra Pere Joan Suau Amengual que, a la vegada, era un gran marger; Josep Morell Casanovas i Guillem Morell March. També hi era a la comissió en Bartomeu Colom Ferrà. Tot i que els arquitectes pensaven que la carretera havia de donar la volta al Puig de'n Barrera va prevaler l'opinió dels mestres d'obra.

Dijous 5 de març de 1942 s'havia fet el projecte de 1.200 metres de carretera a la vegada que la comissió d'Hisenda obria una subscripció que aniria publicant al setmanari "Sóller".

Els arquitectes Josep d'Oleza, Gabriel Alomar Esteve i Antoni Coll reberen l'encàrrec de projectar el monument i que, a ser possible, es pogués exposar al poble per Sa Fira de l'11 de maig de 1942.

El projecte de la carretera afectava a 16 veïns i una comissió presidida per Mn. Josep Morey va realitzar la difícil tasca de demanar la cessió gratuïta dels terrenys necessaris per arribar a Ses Tres Creus.

Pel mes de març de 1942 els donatius rebuts eren de 43.500 PTA.

Dia 7 d'abril de 1942 començaren les obres de la carretera i a final d'aquest mes havien recollit donatius per valor de 108.000 PTA.

El diumenge de sa Fira de dia 10 de maig de 1942 a les 9,30h es realitzà al saló de plens de l'ajuntament, en presència de les autoritats, la presentació dels projectes del monument al Sagrat Cor així com la inauguració oficial de la iniciativa.

Les obres de la carretera (com destaca Maria Ignàsia Pérez al Setmanari Sóller del 23-VII-1977) "van donar consol a molt d'obers que no tenien feina a causa de ses crisis que deixa-ven sa guerra espanyola i sa 2ª guerra mundial que començava en aquell moment".

Dia 12 de maig de 1942, dia de's Fironet, va tenir lloc al "teatro Alcázar" la primera vetllada de propaganda "Pro-Monument". Isabel Puig Morell va dirigir cànctics polifònics i Francisca Alcover Morell va llegir en vers la gesta de l'11 de maig de 1561 i actuà el grup "Dansadors de la Vall" que feia poc que s'havia constituït.

La Comissió elegí el projecte presentat pels arquitectes Gabriel Alomar i Antoni Coll amb dues modificacions: la primera que la capella al peu del monument fos de petites dimensions per col·locar, presidint-la, una reproducció de la Mare de Déu de la Victòria i un altar per celebrar-hi missa; tot d'estil neo-romànic. La segona, que es fessin, de pedra, tres creus per tal de seguir recordant la pujada de les Sagrades Formes amb motiu dels fets de l'11 de maig de 1561.

A finals d'agost de 1942 ja s'havien recollit donatius per un total de 159.849 PTA.

Feia la carretera el mestre d'obres Pere Joan Suau Amengual i hi havia persones que en compliment de promeses s'oferiren a fer feina sense cobrar, també s'oferiren els joves estudiants de batxiller del Col·legi Municipal de Secundària a fer feina gratuïtament.

El darrer diumenge d'octubre de 1942, festivitat de Crist Rei, més de 500 persones pujaren per la nova carretera encara en construcció i el catedràtic del seminari Mn. Francesc Payeras va dirigir un animat discurs al assistents.

Les obres de la carretera continuaren i sovint es trobava roca, la qual cosa feia necessària la utilització de barrobins per obrir-se pas. Les pedres que s'obtenien s'utilitzaven per a la construcció dels marges.

El mes de gener de 1943, quan es feia la segona volta de la carretera, al racó de ca'n Xispa, que formava una timba, es va trobar el lloc més difícil. La roca calcària extreta es va aprofitar per a la construcció del gran marge corresponent.

Diu Mn. Josep Morey a la seva crònica: *"vale la pena dar detalles de esta obra de ca'n Xispa escorada totalmente dentro de piedra caliza. Basta fijarse en el gran marge, altísimo, como una muralla ciclópea, por las grandes piedras que lo forman, siendo la admiración de los visitantes. Esta volta de ca'n Xispa se construía dentro del mes de enero de 1.943. Aquí la carretera alcanza un kilómetro. El gran marge de sa volta de ca'n Xispa alcanza la altura de 9,6 metros, en una extensión de unos 40 metros, con un desmonte de unos 20 metros de largo, aprovechando toda la piedra del desmonte para la construcción del mismo"*

Al setmanari Sóller del 20 de març de 1943 es va publicar el projecte del monument al Sagrat Cor de Jesús.

A final de maig de 1943 la Comissió Pro-Monument va pujar a Ses Tres Creus per tal de visitar les obres realitzades tant a la carretera com a l'excavació que s'havia fet per a les escalonades del monument.

Aleshores s'havien recollit 196.727 PTA.

L'any 1943 per la festa de Crist Rei, com cada any per la mateixa festa, pujaren en romeria al Puig de Ses Tres Creus. La subscripció arribava ja a les 201.252 PTA.

Dia 30 d'octubre de 1943, el arquitectes Gabriel Alomar i Antoni Coll visitaren les obres de la carretera i la pedrera que s'havia trobat a dalt del Puig, dins l'olivar de la família Pastor de ca's Mussón. Molt a prop de la pedrera es va trobar una vena molt abundant de terra d'obrar de molt bona qualitat. Tot el material del que hi ha construït es va treure de dalt del puig, la qual cosa va abaratir els costos de l'obra.

El mestre d'obres del monument va ser Josep Morell Casasnovas, "Putxa". Dia 14 d'abril de 1944, dos anys després d'haver començat les obres de la carretera, ja estava llest el primer tram de l'escalonada fins al primer replà. La subscripció arribava a 210.454 PTA.

Dia 10 d'agost de 1944 es va fer un festival Pro-Monument al "Teatro Alcázar" (veure programa). L'empresari de l'Alcázar no va cobrar res.

En aquell moment s'havien recollit 220.571 PTA. de les quals s'havien invertit a la carretera 155.006 PTA, i a l'escalonada 51.068 PTA. Total despeses 206.074 PTA. Remanent 14.497 PTA.

El detall de les despeses era:

Per 11.900 jornals, 178.688 PTA.

Per explosius, 10.699 PTA.

Per transport de materials, 16.687 PTA.

Aleshores la Comissió Pro-Monument va decidir suspendre les visites a domicili per tal de demanar donatius. Era el moment de la 2ª guerra mundial i això afectava econòmicament a Sóller de manera especial. Seguien els donatius voluntaris però en menor quantitat.

Dia 28 d'octubre de 1944, a les 16h, es va realitzar la Romeria al Puig de Ses Tres Creus amb nombrosa assistència. Mn. Jeroni Pons va practicar un acte de consagració i va dirigir un entusiasta discurs i acabaren cantant el Credo.

Dia 3 de desembre de 1944 va morir el rector de Sóller Mn. Rafel Sitjar que, per raons del seu càrrec, havia presidit les reunions de la Comissió. Dia 1 de gener de 1945 Mn. Joan Enseñat Oliver passava a ocupar el càrrec vacant i, per tant, presidia la Comissió Pro-Monument.

Les obres del monument seguiren a bon ritme i, aleshores es tancava l'arc del primer replà de l'escalonada que servia de marc a les tres creus de pedra. Creus que s'havien fet de diferent color per tal de destacar-les.

A mitjan gener de 1945 s'encarregà als mestres d'obra Josep Morell Casasnovas "Putxa" i Guillem Morell March "Cit" que calculàssin el que podia costar la finalització del monument sense comptar l'estàtua del Sagrat Cor de Jesús. Dia 27 de gener de 1945 els Mestres d'obra presenten a la Comissió l'esmentat pressupost que pujava a 175.000 PTA.

Dia 6 de febrer de 1945 es realitzà un altre festival al "teatro Alcázar".

El 8 de setembre de 1945, acabada la 2ª guerra mundial, la Comissió acorda tornar a realitzar les visites domiciliàries per tal de recaptar donatius.

Dia 28 d'octubre de 1945, festa de Crist Rei, es realitzà una exposició-subhasta de pintures Pro-Monument, el dematí a les 10h al carrer de Bon Any núm. 6, propietat de Marcel·lí Rullan i Paula Joy i, el mateix dia a les 16h, la benedicció i col·locació de la primera pedra del monument per Mn. Joan Rotger, Vicari general i Degà de la catedral.

Va dirigir la paraula Mn. Sebastià Gayà, catedràtic del seminari i predicador dels sermons de Crist Rei a la Parròquia.

Entre d'altres pintures, n'hi havia tres de l'arquitecte de la Parròquia Joan Rubió i Bellver amb els títols: Ca'n Amat, Torrelló i Rupit. Mn. Josep Morey li demanaria a l'arquitecte poc després més aquarel·les degut a l'èxit obtingut.

Al moment de la col·locació de la primera pedra es va introduir un pergamí dins un tub de plom que es va enterrar als fonaments de la cripta al cantó de l'esquerra. En el pergamí diu:

"En la ciudad de Sóller, provincia de Baleares, Diócesis de Mallorca, a los 28 de octubre del año del Señor 1945, festividad de Cristo Rey, a las cuatro de la tarde, gobernando la iglesia católica el sumo pontífice Pío XII, siendo jefe del Estado español el generalísimo Franco, arzobispo-obispo de Mallorca el Dr. D. José Miralles Sbert, siendo ecónomo-arcipreste de esta parroquia Don Juan Enseñat Oliver, alcalde de Sóller D. Antonio Castañer Casasnovas, jefe de la estación naval D. José Mª Noval Fernández, juez municipal de Sóller D. Jaime Colom Casasnovas, capillero del Sagrado Corazón y director del Apostolado de la Oración el Rdo. José Morey Vicens, vicario de esta parroquia.

Después de haber dado comienzo a esta obra grandiosa, con la carretera que conduce al monumento del Puig de Ses Tres Creus, día 7 de abril de 1942, en terrenos cedidos por sus propietarios gratuitamente, una vez terminadas las escalinatas que son peana monumental del mismo; el Ilmo D. Juan Rotger Niell, vicario general y Dean de la Catedral-Basílica de Mallorca, bendijo solemnemente i colocó la primera piedra del monumento al Sagrado Corazón de Jesús. Grato sea a Dios.

Para testimoniar un acto tan memorable y trascendental, firman el presente documento, los señores antes citados, asistentes al acto, el señor arquitecto D. Antonio Coll y el maestro empresario de las obras D. José Morell".

Després es sembraren xipresos, mates, romanins, pins i atzavares.

La torre amb la imatge del Sagrat Cor de Jesús havia d'estar darrera i al centre de la capella però quan es feren les excavacions per tal de fer els fonaments no es va trobar el terreny prou segur i es va decidir construir-la al costat de la capella.

Dia 5 de desembre de 1945 es va organitzar al teatre Alcázar un gran concert amb el cor polifònic que ja havia actuat en diverses ocasions dirigit per Magdalena Sampol.

Dia 25 d'abril de 1946 es van projectar dues pel·lícules a l'Alcázar: *"Altar mayor"* i *"El milagro de Fátima"*.

El 18 d'agost de 1946 un fibló va tomar dos pinacles del campanar de l'Església de Sant Bartomeu, a més de realitzar grans destrosses a teulades i arbres de Sóller. Al Puig de Ses Tres

Creus va tomar un gran pi que era la gran il·lusió dels arquitectes i de la Comissió, segon Mn. Josep Morey, ja que decorava el monument. Amb aquest motiu es va suspendre la subscripció popular Pro-Monument ja que es considerava prioritari reparar els desperfectes de la Parròquia. Però Mn. Josep Morey no va veure amb bons ulls el fet de que seguissin les subscripcions per a l'Atri de la parròquia.

El 27 d'octubre de 1946, festivitat de Crist Rei, es va fer una altre romeria al Puig de Ses Tres Creus on va fer un discurs Mn. Andreu Caimari, canonge i secretari del Bisbat.

El 31 de desembre de 1946 ja s'havien recollit 283.741 PTA.

Per febrer del 1947 es deia per Sóller que les obres del monument estaven aturades. Mn. Josep Morey afirma: *"no es verdad. Las obras del monumento siguen lentamente, debido a los destrozos producidos por el ciclón en el templo parroquial y la terminación de la fachada con el atrio, fachada que se empezó con la primera piedra el 24 de agosto de 1904"*.

El 31 de maig de 1947 hi havia pocs homes treballant al monument. Treien pedres de la pedrera i les llavoraven i seguien molt lentament les obres de la capella i de la torre.

El setmanari Sóller dia 4 d'octubre de 1947 estimulava al veïns a continuar les obres un cop acabades les obres parroquials.

Per Crist Rei de 1947 i 1948 es pujà en romeria a Ses Tres Creus. Aleshores la capella i la torre lateral tenien 2 metres d'altura.

Mn. Josep Morey va pagar tots el deutes que es tenien amb el mestre d'obres de la carretera Pere Joan Suau, el picapedrer Gabriel Magraner i les factures del mestre d'obres del monument Josep Morell i s'aturaren definitivament les obres.

Els dipositaris de les obres del monument havien estat en primer lloc Pere Antoni Alcover de ca'n Perús amb l'ajuda de Ramon Rullan de ca'n Dulce. Quan va morir P. A. Alcover es fa càrrec totalment Ramon Rullan. Després passà a cuidar-se'n en Joaquim Reynés del Crèdit.

Quan Mn. Josep Morey va deixar la Parròquia el 31 de juliol de 1949 va passar a ser director de l'Apostolat de l'Oració i capeller del Sagrat Cor Mn. Jeroni Pons i, per tant, també responsable de la Comissió Pro-Monument, càrrec que després de la mort de Mn. Jeroni Pons va ostentar el mateix ecònom Mn. Joan Canals.

Segons Mn. Josep Morey escriu a les seves *NOTAS HISTÓRICAS DEL MONUMENTO AL SAGRADO CORAZÓN*, les causes per les que no es va acabar el monument i que ell anomena *"sombras a la gran obra del monumento"*, són:

Quan es començaren les obres, les circumstàncies no eren molt favorables. Acabada la Guerra Civil Espanyola i començada la Segona Guerra Mundial tot i que el poble va respondre amb el seus donatius de manera molt generosa.

La reanudació de les obres de l'Església Parroquial, el campanar de l'Església de l'Horta i el nou presbiteri del Convent amb donatius del poble de Sóller.

Per juny de 1945 el Pare Pere Joan Grimalt, missioner dels Sagrats Cors, amb motiu d'una concentració de l'Associació dels Sagrats Cors i predicant a la trona del Convent va criticar el monument ja que trobava que a la capella hauria d'haver una imatge del Sagrat Cor de Maria i així el Monument seria als Sagrats Cors de Jesús i Maria.

El fibló del 18 d'agost de 1946 amb el mal que va fer a la Parròquia de Sant Bartomeu.

L'ecònom Mn. Joan Canals Cànaves manifestà un total desinterès i indiferència envers el monument.

La idea del Bisbe Hervàs de construir un nou seminari amb la corresponent campanya diocesana per a les obres del Nou Seminari. S'arribaren a prohibir les noves obres a les diferents parròquies i a paralitzar les obres ja començades.

Mn. Josep Morey acaba amb tristesa dient que *"para terminar, solamente resta dedicar un emocionado recuerdo y una plegaria por todos los miembros de la Comisión pro-monumento fallecidos..."*

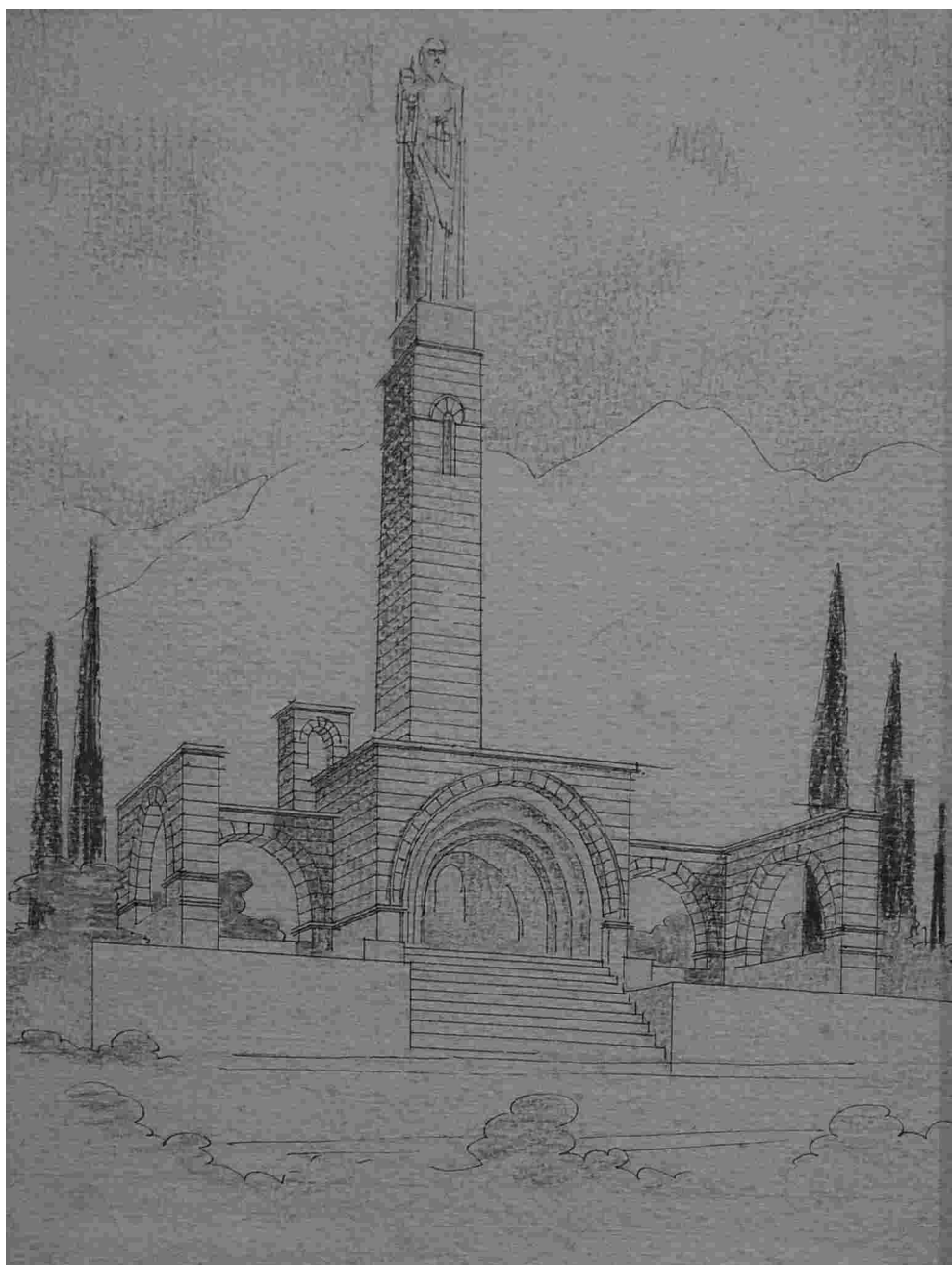
Mn. Josep Morey el mes de juny de 1968 encara va demanar al mestre d'obres Pere Suau Canals, nét del que havia fet la carretera de Ses Tres Creus, un pressupost per tal de saber que costaria l'acabament del Monument i aleshores pujava 1.727.931,98 PTA.

Ja no es va fer res més.

Fonts

ARXIU PARROQUIAL DE SANT BARTOMEU SÓLLER.

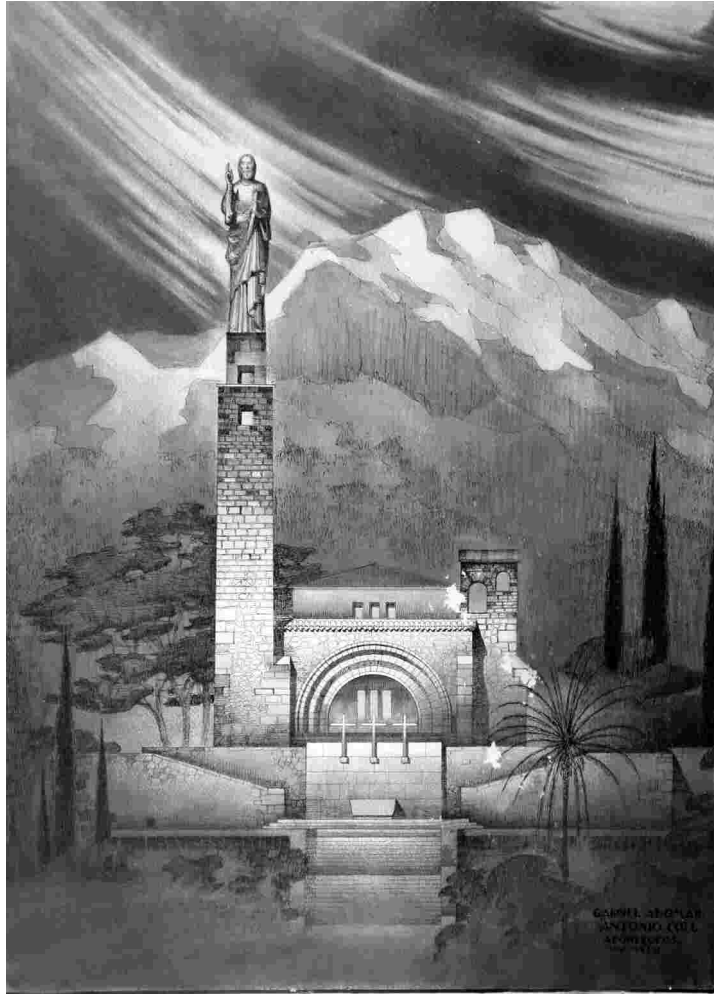
"NOTAS HISTÓRICAS DEL MONUMENTO AL SAGRADO CORAZÓN". MANUSCRIT DE MOS-
SÈN JOSEP MOREY VICENS.
SETMANARI SÓLLER.

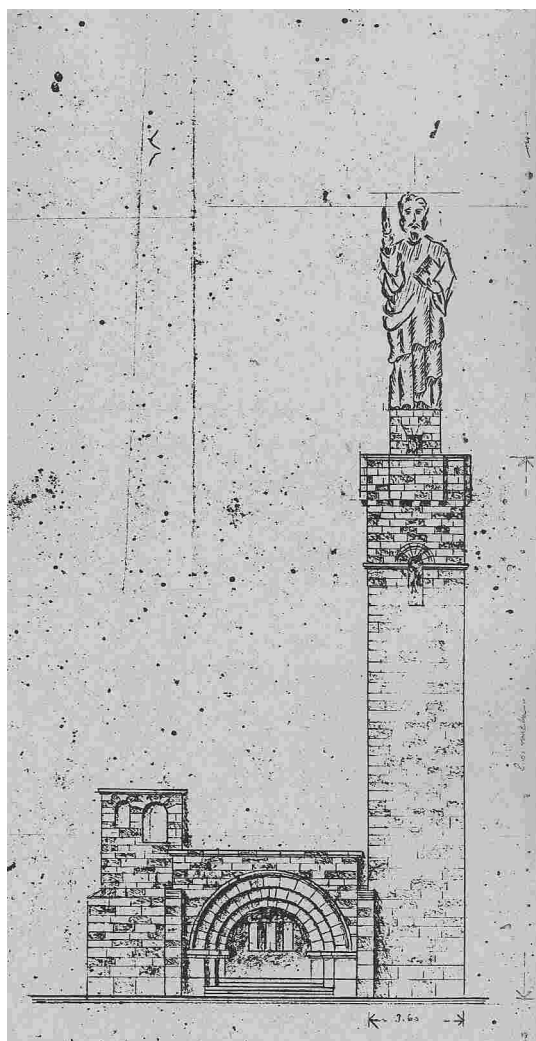
Avantprojecte del monument de les tres creus de l'arquitecte Gabriel Alomar realitzat el mes de març de 1942.

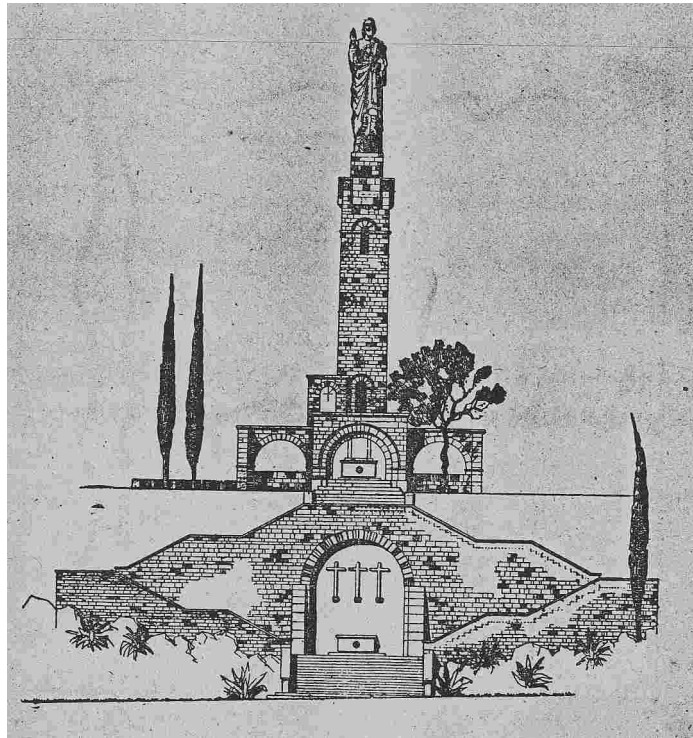
Esbós del projecte de l'arquitecte Josep d'Oleza que s'exposà a la ciutat de Sóller per la fira de l'11 de maig de 1942.

Esbós del projecte dels arquitectes Gabriel Alomar i Antoni coll que s'exposà a la ciutat de Sóller per la fira l'11 de maig de 1942 i que va ser elegit per la comissió portamonument.

Esbós del projecte que ja havia de ser definitiu després que es presentessin problemes a l'hora de fer els fonaments.

Esbós del projecte elegit després de fer-hi les modificacions suggerides per la comissió pro-monument.

Portada d'un dels programes dels actes realitzats al teatre Alcazar per recaptar diners per al monument.

Programa d'un dels festivals fets al teatre Alcázar per recaptar diners per al monument.

+
ass 4-XII-45

Rnd Sr. D. Josep Morey Pbre.
Soller,

Molt apreciat i distingit Sr:
Que Deu lo guard.
He rebuda la seva carta i per ella fetj que si V. tenia unes
cuantes acuarelles mes, pot ser les vendria a a aquells sen-
yors que les solliciten. Es clar que no les ting pera poderles
- hi oferir, pero, en tins algunes altres de carrers vells que
potser aquells altre Sr les hi comprarien.
Jo estaria molt satisfet si axis podia contribuir en alguna cosa
a la edificacio del monument. Si Voste podia enterarse de
la possibilitat de aqueixa venda jo les hi regalaria de molt bon
gust.
Si Voste ho troba factible m' ho digui i a volta de correu les hi
enviaré. No cal dir que, ni Vosté, ni aquells Srs, queden com-
promesos a res.
Fassi la merce de saludar al Sr Rector i V. mani
a son affm servidor

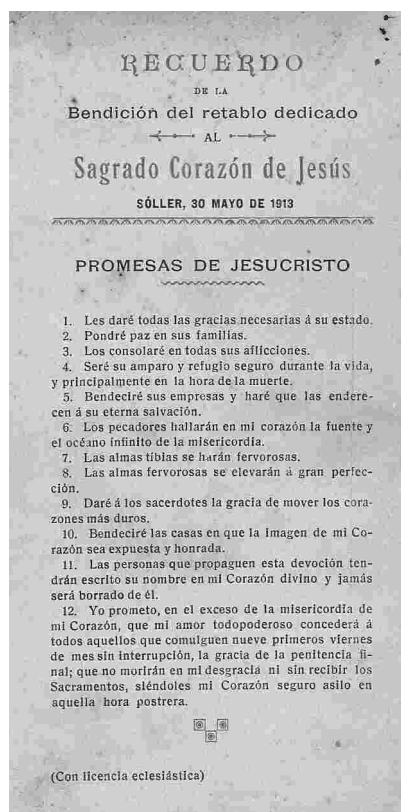
Joan Rubió Bell
// No les venguen mai
// beator !!

Vin Llojetana 190 feb 2.

Carta de l'arquitecte Joan Rubió a mossèn Josep Morey en resposta a la seva sol·licitud d'acquarel·les.

Anvers del recordatori de la benedicció del retaule del cor de Jesús de Rubió, l'escultura es de Josep Ilmona.

Revers del recordatori de la benedicció del retaule del cor de Jesús obra de l'apostolat de l'oració que també va emprendre les obres de les tres creus.